

Φασουλῆς καὶ Περικλέϊος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Π.—Καὶ τί συνέβη τὸ λοιπὸν, βρὲ Φασουλῆ, ἐσχάτως;

Φ.—Εἰς πυρετώδη κίνησιν εὐρίσκεται τὸ κράτος...
ὁ πυρετὸς ἐρήμαξε τὸ δόλιο Γκαζοχώρι,
καθὼς καὶ τὰ Ταμπάκια καὶ τὸ Κερατοχώρι.
Κανείς δὲν ξέρει, ἀδελφέ, τί διάβολο θὰ γίνη,
ἐδῶ κί' ἐκεῖ μοιράζεται ἀφθόνως ἡ κινίνη,
εὐρίσκεται εἰς κίνησιν ἢ κάθε σπετσαρία,
ἀπὸ παντοῦ τρεχάματα, φωναῖς καὶ φασαρία,
καὶ τόσοι ἐξοχότατοι, ποῦ ἄρρωστο δὲν ἔχουν,
εὐρῆκαν καὶ αὐτοὶ δουλειά καὶ ἄνω κάτω τρέχουν,
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς τὰ ἔργα του ἀφίνει
καὶ τρέχει 'στοῦ Γκαζοχωριοῦ τὸ φλογερὸ καμίνι,
ὁ Κατσανδρῆς ἀκίνητος οὔτε στιγμή δὲν χάνει,
ἢ πυρετώδης κίνησις τὸ πᾶν καταλαμβάνει,
κί' ἐγὼ νομίζων, Περικλῆ, πῶς δὲν θὰ εἰμπορέσω
ν' ἀνθέξω εἰς τὸν πυρετόν, ἀρχίζω νὰ πυρέσω.

Π.—'Εξακολουθεῖ...

Φ.— Καὶ λοιπὸν ὁ πυρετὸς αὐξάνει,
(κακὸν σημεῖον τῶν καιρῶν διὰ τὸν Δεληγιάννη),
κί' ἐνῶ τὸ πᾶν ἐπαπειλεῖ φορικτὴ χρεωκοπία,
ἔχειλισε τὸ αἶσθημα καὶ ἡ φιλανθρωπία.
Μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ σ' αὐτὸ τὸ νταραβέρι
τὸν ὀβολὸν του ἕκαστος φιλάνθρωπος προσφέρει,
ὁ ἱατρὸς τὰ φῶτά του κί' ἀνάπαισι θανάτου,
ὁ κάθε φαρμακοποιὸς τάρχαϊα φάρμακά του,
τὰς θλιβερὰς περιγραφὰς οἱ δημοσιογράφοι,
τὰ τόσα προϊόντα του κάθε λογιῆς συνάφι,
τὸ κρέας οἱ χασάπηδες, τὸν ἄρτον οἱ ψωμάδες,
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς κουρκέτα καὶ σουμάδες,
οἱ ταβερνιάρηδες κρασί ἀνάμικτο καὶ ῥῶμι,
τὴν ἄγρυπνὸν των μέριμναν κλητῆρες κί' Ἀστυνόμοι,
ὁ Κατσανδρῆς τῆς μύτης του τὸ διαρκὲς συνάχι,
ὁ Ζούνης τὰς εἰσπράξεις του καὶ ὄλο τὸ τεζάχι,
τὴν Γενοβέφα ντὴν οἰκτρὰν τὸ Ἄντρον κάθε
[βράδυ,

καθὼς καὶ τὴν Ρεγγίνα του καὶ τὴν Παντε-
[λιδι,

οἱ πλούσιοι τὰ φράγκα των καὶ τὰς χρυσὰς των λίρας,
οἱ δὲ πτωχοὶ τὸ αἶσθημα καὶ τὰς κενὰς των χεῖρας,
καὶ μόνον σύ, φιλάργυρε, οὔτε λεπτὸ δὲν δίνεις
'στὰ θύματα τοῦ πυρετοῦ καὶ τῆς ἀγρίας πείνης,
ἐνῶ τὸ Εὐαγγέλιον μᾶς λέγει, Περικλέτο,
ὁ ἔχων δύο τρίβωνας τὸν ἓνα χαρίζετω.

Π.—Αὐτὰ τὰ ἔμαθα κί' ἐγὼ κί' ἠσθάνθην συγκινήσεις,
ἀλλ' ὅμως οὔτε 'σώβρακο δὲν μ' ἄφησε ἡ κρῆσις.

Φ.—Πρέπει καὶ σὺ φιλάνθρωπος νὰ φαίνεσαι λιγάκι...
δὲν βλέπεις τὸν Καλλιφρονᾶ, δὲν βλέπεις τὸν Πετράκη,
ὁποῦ προχθὲς ἐγύριζαν ἀνάμεσα 'στ' ἄσκέρι,
'στοῦ Χαραμῆ τὸν καφφενέ, μὲ δίσκο εἰς τὸ χέρι,
μετὰ φωνῆς σπαρακτικῆς καὶ τεθλιμμένου ὕφους,
ποῦ 'νόμιζες, βρὲ ἀδελφέ, πῶς ζητιανεύουν ψήφους,
ἐνῶ αὐτοὶ ἐφρόντιζαν διὰ τὸ Γκαζοχώρι;

Π.—Πολὺ μὲ συνεκίνησες, βρὲ Φασουλῆ... προχώρει.

Φ.—Μὴ μ' ἀναγκάζης, ἀδελφέ, νὰ ἐξακολουθήσω,
φοβοῦμαι περισσότερον νὰ μὴ σὲ συγκινήσω,
κί' ἢ τόση σου συγκίνησις ἀπάνω μου ξεσπάσῃ...
τὸ αἶσθημα ἔχειλισε κί' ἀκόμη ποῦ θὰ φθάσῃ!
κί' ἀφοῦ οἱ τόσοι πυρετοὶ ἐξ ὀλοκλήρου λείψουν,
καρδιακὰ νοσήματα εἰς ὄλους θὰ ἐνσκήψουν.

Π.—Λοιπὸν συνεκινήθησαν σπουδαίως αἱ Ἀθῆναι.

Φ.—Τὰ πάντα πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι...
καὶ ξέρω, φίλε μου, πολλοὺς ποῦ δίνουν τὸν παρὰ των
μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ 'δοῦν γραμμένο τῶνομά των.
Σὲ βεβαιῶ, εὐεργετοῦν μονάχα γιὰ ῥε κλάμα,
καὶ εἶναι μικροπονηριᾶς κί' εὐεργεσίας κρᾶμα.

Π.—Δὲν φθάνει, ἀφιλότιμε, ποῦ τίποτε δὲν δίνεις,
μὰ 'βρίζεις καὶ τοὺς ἠρώας τῆς ἐλεημοσύνης;

Φ.—Τοιαύτη εἶναι κί' ἔσεται ἡ νέα Ῥωμοσύνη.

Π.—'Ορσε λοιπὸν δηδὸ χαστουκιάς γιὰ ἐλεημοσύνη.

Πραγματικῶς ἠσθάνθημεν ἀνέκφραστον ὀδύνην
διὰ τῆς Ἀκροπόλεως τὴν συμφορὰν ἐκείνην,
κί' εἶθε νὰ βάλῃ ὁ Θεὸς ἐπάνω μας τὸ χέρι,
ἐνόσφ ζῶμεν εἰς αὐτὸ τὸ ἄγριον λημέρι.

Εἰς κύριος ἀνώνυμος μᾶς ἐρωτᾷ νὰ μάθῃ,
ἂν ἔβγαλε πραγματικῶς 'στὸ χέρι καλαγκάθι
ὁ τοῦ Ψωρίλη ὀρισθεῖς τὸ πρόσωπον νὰ παίξῃ...
Parole d'honneur τὸ ἔβγαλε σᾶς λέγω μὲ μιὰ λέξι.

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο φαρμακεῖον,

Καφφενέ τῶν «Ἐθ. Φρονούντων» — νύκτα ἡμέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μὲνδρα μὲ γατζοφῆρα